

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 19/04/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 48

NĂM MỘNG CŨNG CÓ THỂ NIỆM PHẬT

Khi nằm mộng, chúng ta có thể niệm Phật nếu ban ngày chúng ta chỉ nhớ đến câu Phật hiệu. Nếu hằng ngày tâm chúng ta vọng động, phạm phải mười ác thì giấc mơ của chúng ta sẽ vọng động. Chúng ta thường phạm phải mười ác, thân thì sát, đạo, dâm vọng, miệng thì nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác và nói lời thêu dệt; ý thì tham, sân si.

Khi các bậc quân tử nằm mơ thấy mình đang đi ăn trộm, tỉnh dậy họ cảm thấy vô cùng xấu hổ. Hằng ngày, nếu chúng ta có những giấc mộng phạm phải mười ác nghiệp thì chúng ta phải hết sức phản tỉnh, đó là vì ban ngày những tập khí đó diễn ra rất mạnh mẽ. Người xưa nói: *“Ban ngày nghĩ việc gì thì ban đêm sẽ mộng thấy việc đó”*. Nếu trong giấc mộng chúng ta thấy mình làm những việc lợi ích chúng sanh thì đó là do ban ngày chúng ta nghĩ đến những việc lợi ích chúng sanh nhiều hơn nghĩ đến lợi ích cho mình.

Có người nói, họ nằm mộng thấy mình giết người, ý niệm này có thể không phải do đời hiện tại mà do từ vô lượng kiếp trước chúng ta đã làm việc đó. Chúng ta quán chiếu giấc mộng thì chúng ta có thể biết công phu tu hành, khởi tâm động niệm của chính mình.

Hòa Thượng từng nói: ***“Chúng ta tu hành mức độ thấp nhất là phải chuyển được tập nghiệp của chính mình”***. Nếu chúng ta không chuyển đổi được tập nghiệp thì chúng ta không thể có thành tựu. Hằng ngày, chúng ta chìm đắm trong *“năm dục sáu trần”*, không kiểm soát được *“tài, sắc, danh, thực, thù”* vậy thì chúng ta chưa thật sự tu hành. Tu hành là chúng ta kiểm soát được tập khí xấu ác của chính mình. Trong quá trình tu hành chúng ta tu hành thường thoái lui nhiều hơn tiến vậy nên chúng ta không có thành tựu.

Hòa Thượng nói: ***“Bồ Tát có một pháp là ngày đêm thường niệm thiện pháp, quán sát thiện pháp, tư duy thiện pháp”***. Chúng ta niệm câu ***“A Di Đà Phật”*** chính là niệm thiện pháp. Nếu chúng ta không niệm câu ***“A Di Đà Phật”*** thì chúng ta sẽ dễ vọng tưởng. Chúng ta làm việc bằng tâm thanh tịnh, chân thành, từ bi thì đó mới là chúng ta chân thật làm việc thiện. Nhiều người làm việc thiện bằng tâm *“danh vọng lợi dưỡng”*, vì *“tham, sân, si, mạn”*.

Ngày trước, khi Hòa Thượng đọc trên Kinh thấy ghi rằng có trường hợp niệm Phật vẫn đọa Địa ngục, Hòa Thượng liền đi hỏi Lão sư Lý Bình Nam, Lão sư nói, việc này là việc lớn, ngày mai trên giảng đường, Ngài sẽ nói để mọi người cùng nghe. Chúng ta đang niệm Phật với tâm gì? Chúng ta vẫn đang niệm với tâm “*tự tư tự lợi*”, ảo danh ảo vọng, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*” thì chúng ta niệm Phật vẫn đọa Địa ngục.

Cách đây khoảng hơn 10 năm, có nhiều đoàn thường đi tổ chức những chương trình từ thiện rất lớn, họ dùng tiền của người khác làm việc thiện để đánh bóng tên tuổi, kêu gọi mọi người ủng hộ, sau đó, có những người trưởng đoàn đã bị vỡ nợ. Đây là họ làm từ thiện không phải do từ bi xuất phương tiện mà do ảo danh, ảo vọng.

Hòa Thượng nói: “*Các đại đức xưa dạy bảo chúng ta, niệm Phật phải có thể nhất tâm chấp trì. “Trì” chính là gìn giữ, “chấp” là kiên cố giữ lấy câu Phật hiệu, niệm niệm không buông lơi, niệm niệm không quên. Có người cũng nói rằng việc này rất khó, khi nằm ngủ thì họ đã quên hết. Đó là do công phu của chúng ta chưa đến nơi đến chốn. Nếu chúng ta chân thật có công phu thì buổi tối khi chúng ta nằm mộng câu Phật hiệu vẫn không gián đoạn, chúng ta nằm mộng vẫn niệm Phật*”.

Trên “*Kinh A Di Đà*” nói: “*Nếu có chúng sanh chấp trì danh hiệu “A Di Đà” từ một ngày đến bảy ngày mà không tán loạn thì Phật A Di Đà và Thánh chúng sẽ xuất hiện*”.

Hiện tại, chúng ta trong giấc mộng thường quên câu Phật hiệu, thậm chí nằm mộng thấy mình làm những việc thuộc mười ác nghiệp. Người khi tỉnh phạm phải mười ác nghiệp, trong giấc ngủ họ vẫn phạm phải mười ác nghiệp là người cùng hung cực ác. Khi tập khí khởi lên, chúng ta rất dễ dàng có ý niệm ác, hành động ác.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa thường nói, ban ngày nghĩ việc gì ban đêm mộng thấy việc đó. Nằm mộng mà cũng niệm Phật, nằm mộng mà cũng có thể thấy Phật, nằm mộng cũng có thể thấy thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta tin tưởng là chúng ta nắm chắc phần vãng sanh. Chúng ta có thể ở trong mộng niệm Phật, trong mộng thấy Phật vậy thì chúng ta chắc chắn vãng sanh. Việc này cần có công phu*”.

Chúng ta muốn có công phu niệm Phật thì chúng ta phải trải qua quá trình học tập giống như học tập từ mầm non, đến cấp 1, cấp 2, cấp 3. Chúng ta muốn có cảnh giới trong mộng cũng niệm Phật, thấy Phật, thấy thế giới Tây Phương Cực Lạc thì khi chúng ta đang thức, chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật đều không rời khỏi câu Phật hiệu.

Hằng ngày, chúng ta thường “*xúc cảnh sinh tình*”, khi gặp cảnh thì sinh khởi vọng tưởng. Tập khí của chúng ta ngày càng nặng thì công phu tu hành của chúng ta

không thể tiến bộ. Chúng ta lấy cảnh giới trong giấc mộng để soi chiếu công phu của mình mà không cần hỏi ai. Nhiều người tìm đến những bậc tu hành nổi tiếng để hỏi xem công phu của mình như thế nào. Hòa Thượng nói, việc này không cần phải đi hỏi ai, chính chúng ta có thể quán chiếu, soi thấu được. Nếu chúng ta vẫn còn “*nồng*” với “*tài, sắc, danh, thực, thù*” thì chứng tỏ chúng ta chưa có tu hành, chúng ta đang “*tinh tướng*” chứ không phải “*tinh tấn*”.

Hòa Thượng nói: “*Tại sao ban đêm chúng ta ngủ mà vẫn nghĩ tưởng xằng bậy, không nghĩ đến câu Phật hiệu? Đây là do tâm tư của chúng ta quá phức tạp, vọng tưởng, tạp niệm của chúng ta quá nhiều. Ban ngày, chúng ta không thể kiểm soát được tạp niệm, vọng tưởng thì ban đêm khi chúng ta nằm mộng, những tạp niệm, vọng tưởng khởi hiện hành thì liền biến thành cảnh mộng*”.

Mộng là do tạp niệm, vọng tưởng khởi hiện hành. Giấc mộng chính là do cảnh giới trong tâm chúng ta biến hiện ra, không phải đến một cách tình cờ. Mọi người thường chúc nhau có một giấc mộng đẹp hay ngày Tết mọi người chúc nhau “*vạn sự như ý*”, “*kiết tường như ý*”, đây là mọi người chúc “*quả*”. Những lời chúc này không giúp chúng ta có được lợi ích. Chúng ta muốn được ăn dưa thì chúng ta phải gieo hạt, phải chăm sóc. Tết vừa qua, tôi viết tặng một số người câu “*kiết lễ kiết tường*”. “*Kiết lễ*” là hiếu kính Tổ Tiên, Cha Mẹ, đây là chúng ta tạo nhân. Chúng ta tạo nhân tốt thì chúng ta mới nhận được quả tốt.

Ban ngày, chúng ta vẫn đề tập khí, phiền não khởi hiện hành, chìm đắm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên chúng ta phiền não. Chúng ta giống như con tầm lẩn quẩn trong chiếc kén, bị bó chặt bởi cái tơ của chính mình. “*To*” của chúng ta chính là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. “*Phiền não*” là kết quả. Vọng tưởng, phân biệt, chấp trước là nhân. Chúng ta có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta chắc chắn có phiền não. Cảnh mộng là do chính chúng ta tạo ra, chúng ta muốn có giấc mộng đẹp thì tâm cảnh của chúng ta phải tương xứng với cảnh mộng đẹp đó.

Có người nói, nếu chúng ta làm được việc nào đó thì chúng ta sẽ tai qua nạn khỏi, điều này không đúng, nhân ác đã tạo thì kết quả ác nhất định sẽ đến. Không ai có thể thoát ra khỏi sự chi phối của luật nhân quả. Chúng ta đi vào tam đồ ác đạo là do chúng ta tự tình nguyện đi đến, không phải do vua Diêm La lôi chúng ta đến. Chúng ta đi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng không phải do Phật A Di Đà kéo chúng ta đi mà là do chính chúng ta nỗ lực tu hành. Tam đồ ác đạo hay thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng giống như cảnh mộng, ban ngày chúng ta nghĩ gì thì ban đêm chúng ta sẽ nằm mộng thấy cái đó. Nhân quả rất rõ ràng không hề sót lọt. Ban ngày chúng ta nghĩ tưởng xằng bậy thì ban đêm chúng ta không thể có những giấc mộng đẹp. Ban ngày tư tưởng của chúng ta thuần tịnh thuần thiện thì ban đêm chúng ta không thể nằm mơ thấy ác mộng.

Hòa THượng Tuyên Hóa đã nói: “*Chúng ta mơ mơ, hồ hồ thì nhất định về thế giới mơ mơ, hồ hồ. Chúng ta minh minh, bạch bạch thì nhất định về thế giới minh minh, bạch bạch*”. “*Mơ hồ*” là chúng ta không kiểm soát tập khí xấu ác. “*Minh bạch*” là chúng ta tường tận, thấy rõ tập khí xấu ác của mình, biết kiểm soát, chặn đứng để những tập khí đó không khởi hiện hành.

Hòa Thượng nói: “***Công phu niệm Phật của chúng ta chưa đủ thì chúng ta không thể hàng phục được vọng tưởng, tạp niệm. Nếu chúng ta có thể hàng phục vọng tưởng, tạp niệm thì giấc mộng của chúng ta sẽ hoàn toàn khác. Tất cả hoàn toàn phụ thuộc vào công phu của chính mình, công phu này không thể miễn cưỡng***”. Nếu công phu của chúng ta tốt thì tương lai của chúng ta sẽ tốt. Nếu công phu của chúng ta chưa tốt thì con đường chúng ta đi sẽ mờ mịt. Hòa Thượng Hải Hiền ra đi một cách tự tại, lưu lại toàn thân xá lợi vì hằng ngày, Ngài kiểm soát được tất cả tập khí, phiền não.

Tất cả đều dựa vào công phu của chính mình, công phu này không thể miễn cưỡng, không thể ỷ lại nương nhờ. Phật muốn giúp chúng ta nhưng chúng ta vẫn dính mắc vào nhiều thứ thì khi Phật đến đón, chúng ta cũng không muốn đi. Có những người hằng ngày tưởng chừng niệm Phật tinh tấn nhưng khi sắp mất thì họ không muốn niệm Phật, không cho người khác niệm Phật cho mình.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta niệm Phật trên miệng, tâm miệng không tương ưng mà chúng ta muốn đạt đến cảnh giới tự tại vãng sanh vậy thì rất khó. Điều quan trọng nhất là tâm phải tương ưng, miệng niệm A Di Đà, trong tâm chân thật có A Di Đà, chân thật nghĩ đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Đây mới gọi là niệm Phật***”. Chúng ta niệm Phật mà tâm chúng ta vẫn dính mắc tiền tài, danh vọng, địa vị ở thế gian thì những thứ này sẽ chướng ngại chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Niệm Phật là tâm niệm Phật, không phải là miệng niệm. Có miệng mà không có tâm, chỉ có miệng niệm thì gọi là sinh, sức mạnh của sinh rất yếu. Sức mạnh của niệm rất lớn. Niệm không nhất định là có sinh hay nói cách khác niệm không nhất định là ở nơi miệng, trong tâm chân thật giữ câu “A Di Đà Phật”, đây gọi là niệm. Niệm Phật là ở trong tâm chân thật có Phật, đó mới gọi là nhất tâm niệm Phật***”.

Hằng ngày, nhiều người niệm Phật bằng miệng rất to nhưng trong tâm của họ không có Phật, tâm họ vẫn nghĩ tưởng xằng bậy. Nhiều người chỉ niệm Phật như quán tính, điều này giống như chúng ta thả viên bi trên nền nhà thì viên bi đó lăn theo quán tính. Ngày trước, tôi đến thăm một cụ, cụ vừa ngồi niệm Phật vừa bằm xâu chuỗi rất nhanh, khi tôi giữ xâu chuỗi lại và bảo cụ vẫn tiếp tục niệm Phật thì tiếng niệm Phật của cụ hoàn toàn chậm hơn so với tốc độ cụ lăn tràng hạt. Đây là cụ đã lăn tràng hạt, niệm Phật theo quán tính.

Chúng ta miệng niệm Phật thì trong tâm phải có Phật. Chúng ta niệm Phật mà ta vẫn nghĩ đến danh vọng lợi dưỡng thì chúng ta không thể vãng sanh. “*Nhất tâm niệm Phật*” là mỗi niệm không rời nhau, không buông lung.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta có thể giữ chặt một câu “A Di Đà Phật”, trừ khi ngủ thì chúng ta không thể đề khởi câu “A Di Đà Phật”, chúng ta niệm Phật từ ba đến năm năm khi công phu thành thực thì trong giấc mộng, chúng ta cũng có thể mộng thấy mình đang niệm Phật. Khi trong giấc mộng chúng ta vẫn đang niệm Phật thì công phu của chúng ta đã tiến bộ*”.

Khi ngủ chúng ta ở trạng thái vô thức nên chúng ta không thể đề khởi câu “*A Di Đà Phật*”. Có người nói, họ thường nằm mơ thấy bị Ma đuổi. Đây là do ban ngày họ có nhiều ý niệm xấu ác. Nếu ý niệm của chúng ta là thuần tịnh, thuần thiện thì chúng ta không bao giờ gặp phải cảnh ma, cảnh xấu. Hòa Thượng nói: “*Tâm ma mới bị ma ám*”. Chúng ta nằm mộng thấy cảnh ma là do nghiệp chướng nhiều đời, nhiều kiếp của chúng ta sâu nặng, chúng ta phải chân thật sám hối, tích công bồi đức.

Mấy chục năm trước, khi ngủ, tôi cũng nằm mơ thấy cảnh ma, hơn mười năm nay tôi gần như không mơ thấy cảnh xấu. Hằng ngày tâm chúng ta bất an, vọng động thì khi chúng ta ngủ những ý niệm này khởi hiện hành, trở thành cảnh mộng. Hòa Thượng nói: “*Có cảnh mộng nào không có chúng ta không? Tất cả cảnh mộng đều có chúng ta, khởi tâm động niệm của chúng ta đã kết thành cảnh mộng*”. Hằng ngày, chúng ta phải cố gắng khởi những ý niệm thiện lành. Buổi sáng, khi chúng ta thức dậy, chúng ta nghĩ đến việc lợi ích chúng sanh, thực tiễn những ý niệm này thì ban đêm, chúng ta sẽ không bị ma đuổi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!